

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

157. Tingstad, kyrkogården, Lösings hd.

Pl. LII. Fig. 2.

Litteratur: W. 22; P. A. Säve, *ATS.* 2, s. 94; *Reseber.* 1862, s. 31, teckn.; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1871, s. 171, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 36, teckn.

P. A. Säve uppgiver denna runsten finnas i sydöstra kyrkogårdsporten. Den står nu bredvid föreg., rest mot en berghäll i östra ändan av kyrkogården.

Ämnet är ljusröd granit. Höjden är 1,19 m, bredden, tangerande nedersta ändan av högra slingan, är 73 cm, över toppen av mittslingan 94 cm. Slingans bredd är 10—13 cm.

Ristningen är bred och tydlig. Första namnet är dock skadat och svåräst. Slingorna begränsas nedåt av raka linier, av den i nedre ändan av vänstra slingan är blott nedre tredjedelen, 4 cm, i behåll. 4 cm till höger därom finnas 4 cm nedifrån av staven till r. 1. 6 cm till höger finnes 6 cm nedifrån av staven till 2, till vilken upptill en 4 cm lång bistav till **f** eller **k** hör, som vid första påseende tyckes vara vänstra bistaven till 3 **t** såsom denna runa uppfattas av P. A. Säve, men detta streck är upptill genom 1 cm skilt från toppen av 3. Denna bistav till **f** eller **k** kan ej följas in till staven men antydes av en gropighet, som mynnar in i staven 5,5 cm nedifrån, 4 cm uppifrån. 3 ser ut som **l** med bistaven 3 cm fullt tydligt. För att vinna en tydning förmodar jag **R r**, och möjligen finnes en skugga av nedre ändan av övre och av nedre strecket, men mellanstreckets sträckning är ej säker. 4 **i** är klar och oskadd. 5 har staven klar, bistaven är något otydlig men har med visshet varit **p**; naturlig gropighet i stenen har givit anledning till P. A. Säves uppfattning av 5 som **k**. Jag förmodar, att namnet varit **afrip**, fsv. *Afridh*, gen. *Afridha* Ög. Lundgren, som annars flerstädes förekommer i runor, t. ex. ÖI. 27 Sandby. I **bru** äro **br** mycket avflagade och **u** nästan saknar stav.

Efter **bru** + väntar man **pasi** men det synes osannolikt, att **i** finnes. Vid platsen för **i** är en avsats, framför vilken **i** borde löpa, men stenens yta har där samma röda färg som annars, där ytan är oskadd, varemot ristningarna äro gråspräckliga och brett huggna, vadan runan **i** torde blivit avglömd.

I **aftr** saknas bistavarne av **f** och till vänster av **t**, blott spetsen är synlig. Den avlidnes namn är med säkerhet **hemkil**, ehuru övre delen av **emki** med bistavar står ovan en avsats i stenen, lägre än nedre delen, och vid första påseende runorna synas mindre tydliga.

I **siba** utgå bistavarne i **b** 1 cm från stavens topp och fot och äro 1,5 cm skilda på mitten av staven.

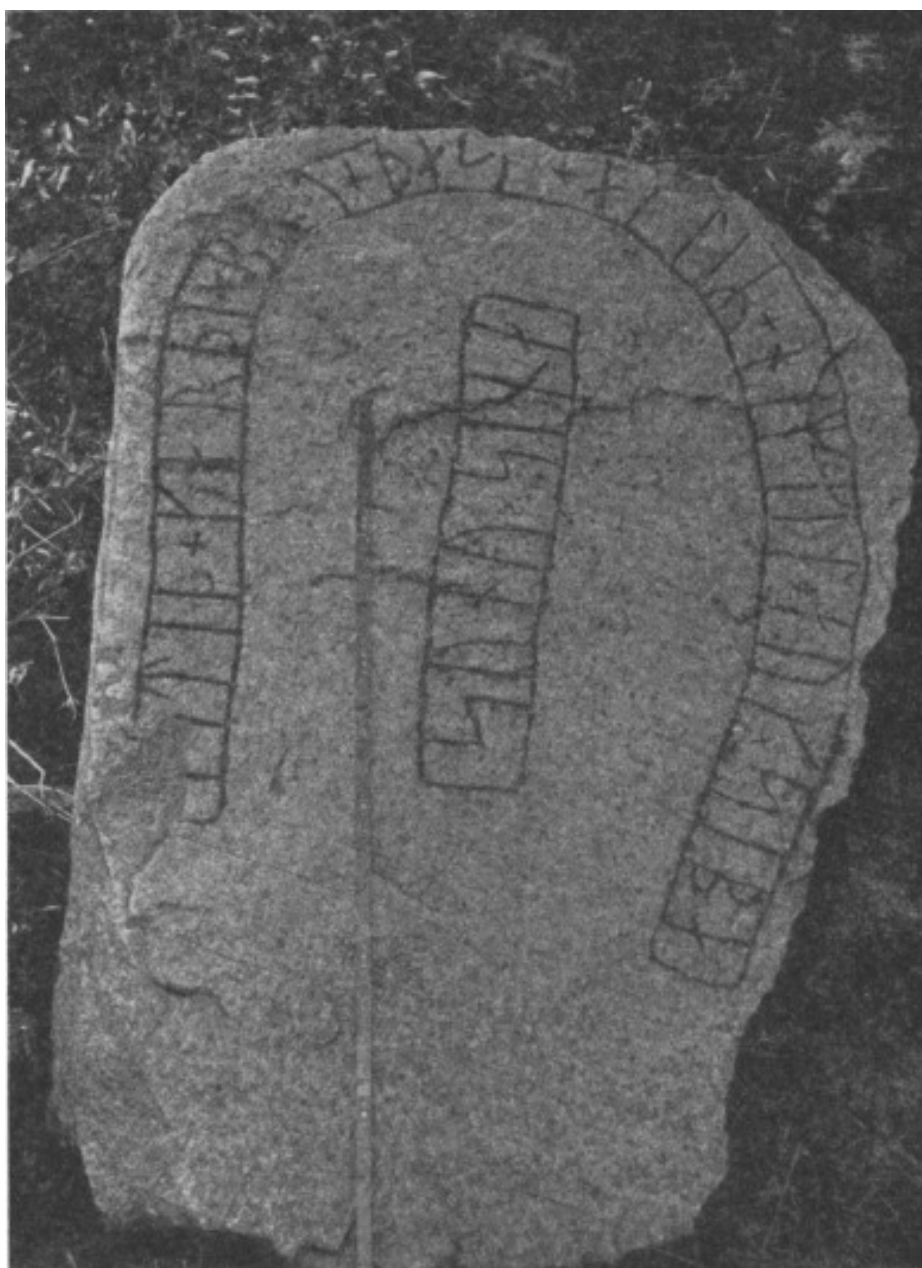
Skiljetecken finnes varken efter **siba** eller före **sunu** på mittraden. Sista ordet är **sina** med omisskännligt **a**, en svag skuggning i stenen har föranlett P. A. Säve att uppfatta runan som **u**.

Inskriften är alltså följande:

Huvudslingan: **afrip** + **karpi** × **bru** + **pas** + **aftr** + **hemkil** × **auk** × **siba** Mittraden: **sunu** × **sina**

Om **afrip** *Afridh* är ovan talat. För ***Hemkil** anför Lundgren, *Personnamn*, blott formen *Henkel*, fda. *Hænkil* men jfr *Hemchil* Reich.; fsv. *Sibbi* är enligt Lundgren rätt vanligt.

Översättning: Afrid gjorde denna bro efter Hemkel och Sibbe, sina söner.

2. Ög. 157. Tingstad.